

[Peter Brixtofte]

Det har været barsk for mange familier at modtage et brev juleaftensdag om, at man nogle få dage efter ikke længere vil få nogen folkepension. Lad mig indledningsvis slå fast, at Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Venstre er klar til handling for at genoprette folkepensionens grundbeløb for alle, således at vi kan sørge for, at statsministerens løfte bliver indfriet. Jeg vil derfor på vegne af de tre partier stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget henviser til statsministerens klare løfte i åbningstalen af 5. oktober 1993 om ikke at røre ved folkepensionens grundbeløb, opfordrer Folketinget regeringen til at fremsætte lovforslag, der

- fjerner regeringens nedskæring af folkepensionens grundbeløb, der er gennemført fra 1993 til 1994,
- ophæver indtægtsgradueringen af folkepensionens grundbeløb for personer, der er fyldt 70 år,
- fjerner regeringens nedtrapning af det særlige tillæg til enlige folkepensionister, der er ramt af nedskæringen i personfradraget,
- sikrer, at alle pensionister får ret til efterregulering af folkepensionen, således at den svarer til det aktuelle beregningsgrundlag.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 37).

Det er de tre partiers håb, at et flertal i Folketinget vil støtte denne dagsorden. Dermed genoprettes økonomien for de mange ramte pensionistfamilier, ligesom der er håb om at genoprette tilliden til politikerne. Det falder nu engang tilbage på alle politikere og dermed demokratiet, når en statsminister så klart svigter sine løfter til Danmarks pensionister.

De tre partier er meget optaget af at kæmpe for, at alle kan stole på, at der ikke sker beskæringer af folkepensionens grundbeløb. Det vil nemlig ødelægge vilkårene for den øvrige pensionsopsparing, ikke mindst de mange nye pensionsordninger på arbejdsmarkedet, der er ved at blive opbygget. Der er jo ingen idé i at vise løntilbageholdenhed og i stedet spare op i en pensionsordning, hvis en arbejdsmarkeds-pension blot fører til, at folkepensionen forsvinder. Derved har lønmodtagerne jo ikke fået noget ud af deres tilbageholdenhed og opsparingsvilje. Derfor vil de tre partier bekæm-

pe regeringens salamitaktik over for folkepensionen, hvor der skæres en skive af folkepensionen med regelmæssige mellemrum, og hvor ingen nogen sinde kan føle sig trygge.

Det nuværende folkepensionssystem er bygget op gennem generationer og skal ikke ødelægges af en tilfældig regering, der ikke engang er blevet valgt af vælgerne. Det er mange vigtige statsmænd i Danmarks historie, der tilsammen har skabt en fælles folkepension for alle uanset den enkeltes økonomiske baggrund. Blandt disse kan nævnes Viggo Hørup og Chresten Berg, der i slutningen af 1880'erne fremsatte forslag om indførelse af en alderspension med faste takster. Vi har bevæget os historisk fra en aldersundersøttelse over aldersrenten til den nuværende folkepensionsordning, der i sin endelige principielle udformning blev vedtaget i 1956 og 1964.

Tidligere socialminister K.K. Steincke har igennem årene haft stor betydning for udformningen af landets sociallovgivning. For K.K. Steincke gjaldt det om at komme væk fra fattighjælpen og over til, at de enkelte i en folkeforsikring havde ret til de ydelser, de modtog.

I en kronik i Socialdemokraten i 1959 skrev K.K. Steincke bl.a. om principperne for folkepension:

»Enhver, der har udført sin nødvendige gerning i samfundet, burde have samme pension, uanset hvad han eller hun tidligere har fået i løn eller selv har tjent, og uanset opsparing eller formue.«

K.K. Steinckes holdning svarer til den holdning, Viggo Hørup og Chresten Berg gav udtryk for 80 år tidligere, og det er den fælles holdning, der har begrundet, at folkepensionens grundbeløb udbetales til alle.

I de forløbne år har der været mange forskellige holdninger til folkepensionen. Det gælder ikke mindst inden for Socialdemokratiet. ATP, Arbejdsmarkedets Tillægspension, er jo gennemført på den måde, at der er lige stor pension til alle. I slutningen af 1960'erne flirtede Socialdemokratiet imidlertid med tankerne om ITP, den såkaldte indkomstbestemte tillægspension. Jo mere man havde tjent i livet, jo større skulle pensionen være. Så var der ét ledigt standpunkt tilbage. Det var, at folkepensionen skulle være lavere, desto mere folkepensionisten tjente ved siden af. Det standpunkt tog den daværende socialminister, fru Ritt Bjerregaard, i slutningen af 1970'erne.